Moj boravak u zatvoru pročistio je moje obraćenje prema Gospodinu koje je počelo godinu dana prije. Uz čitanje Biblije, pogotovo Novog zavjeta te čitanje raznih knjiga vjerskog sadržaja, raslo je i moje pozn
avanje naših svakodnevnih molitvi, sadržaja svete mise, crkvene hijerarhije i dr.

Ali, samim tim počelo se pojavljivati mnogo novih pojmova i izraza koje sam susretao a nisam si mogao točno protumačiti što oni znače. Ne da nisam mogao naći tumačenje i sadržaj tih pojmova i izraza nego sam si sa svojim siromašnim znanjem o teologiji teško mogao protumačiti i dočarati što sve oni znače. Ja sam samo znao da je mene Gospodin pozvao i obratio a ja sam sada trebao dalje nastaviti koristeći silne darove koje mi je dao sa jednim jedinim ciljem zbog kojih mi ih je dao - DA POMAŽEM DRUGIMA.

Tako sam naletio i na pojam KRALJEVSTVO BOŽJE. Ne da sam se sada prvi putu sreo s tim pojmom nego sam sada prvi put htio točno shvatiti što je to i htio sam to svoje znanje prenijeti drugima.

Da, ALI ŠTO JE KRALJEVSTVO BOŽJE?

Iz svega onog što sam pročitao, pogotovo Novog zavjeta, to je bilo nešto važno jer se u svakom evanđelju ono više puta spominjalo kao mjesto na koje bi svi mi mogli doći.

U tom KRALJEVSTVU BOŽJEM već se nalazio TROJEDINI BOG, anđeli, arkanđeli, sveci, duše naših pokojnih. Dobro, i to sam si mogao predočiti i zamisliti onako kako je opisano u Otkrivenju i svjedočanstvu Glorie Polo. Ali ono što me najviše mučilo bile su riječi Gospodinove u Evanđelju po Mateju gdje je rekao:

"NEMOJTE DAKLE ZABRINUTO GOVORITI: 'ŠTO ĆEMO JESTI?' ILI 'ŠTO ĆEMO PITI?' ILI 'U
ŠTO
ĆEMO
SE
OBUĆI?'

TA
SVE
TO
POGANI
IŠTU.
ZNA
VAŠ
OTAC
NEBESKI
DA
VAM
JE
SVE
TO
POTREBNO.
TRAŽITE
STOGA
NAJPRIJE
KRALJEVSTVO
I
PRAVEDNOST
NJEGOVU,
A
SVE
ĆE
VAM
SE
OSTALO
DODATI."

Kako su ove riječi Gospodinove snažno zvučale "TRAŽITE STOGA NAJPRIJE KRALJEVSTVO …"

Pa kako se to traži? Iz raznih knjiga i raznih tumačenja tih njegovih riječi malo pomalo sam

shvaćao da to znači da se uopće ne trebamo brinuti za one, nama najvažnije, svakodnevne stvari. Ne trebamo se brinuti što ćemo jesti, piti, što ćemo raditi, gdje ćemo stanovati, spavati itd. Ne, to će nam sve naš Gospodin dati. A mi, mi svoj život podrediti tome da dođemo u KRALJEVSTVO BOŽJE. Moramo se ponašati onako kako je Gospodin objašnjavao u svoji propovijedima, u svojim prispodobama, u svojim tumačenjima puta prema KRALJEVSTVU BOŽJEM.

I, dobro. Krenuo sam ja, po izlasku iz zatvora, svakodnevno na mise. Doživljavao sam prekrasna iskustva. Češće sam se ispovijedao i bilo je sve manje grijeha u meni. Svi novi i neki stari grijesi su me toliko mučili da sam ih uvijek ispovijedao, nisam čekao zapovijedane ispovijedi. Svakodnevno sam se molio, i ujutro i navečer, razne molitve, i zahvaljivao Gospodinu za sve, što prije nisam činio. To me naučila moja kćer Petra kada sam ju pitao da ne znam kako bi se molio a ona kaže da ne zna ni ona ali da je ona, kada se molila kao mala, najveći dio molitve zahvaljivala na svemu "dragom Božeku".

I to je sve bilo dobro. Ali, znao sam i osjećao da to nije sve. Ići na misu i moliti se mi je zapravo bilo najlakše a pogotovo što mi je to sve bilo prekrasno. No, Gospodin je rekao da se u KRALJEVSTVO BOŽJE ne dolazi "po širokom putu". I počeo sam sve više i više shvaćati da je jedno moliti se a drugo živjeti po molitvama. U crkvi, na misi, je prekrasno. Mir, Gospodinova prisutnost, pjesma, veselje. Ali čim izađeš iz crkve počinju prava iskušenja.
ZLO
TE
ČEKA
SA
SVIM
SVOJIM
ZAMKAMA.

Trebaš živjeti onako kako si se molio, kao je Gospodin propovijedao. I kreneš tako. I začas se "spotakneš". Jer svakodnevni život je težak jer smo ga mi ljudi takvim učinili ne živeći po božjim zapovijedima. A Gospodin je bogatom mladiću, kada ga je upitao da što treba činiti da ima život vječni, rekao: "NE UBIJ, NE ČINI PRELJUBA, NE UKRADI, NE SVJEDOČI LAŽNO, POŠTUJ
OCA
I
MAJKU,
I
LJUBI
BLIŽNJEGA
SVOGA
KAO
SAMOGA
SEBE!" I još: "HOČEŠ
LI
BITI
SAVRŠEN,
IDI,
PRODAJ
ŠTO
IMAŠ
I
PODAJ
SIROMASIMA
PA
ĆEŠ
IMATI
BLAGO
NA
NEBU.
A
ONDA
DOĐI
I IDI
ZA
MNOM."

Izađem ja iz zatvora i krenem tako živjeti kako je Gospodin propovijedao. Znao sam da moram naći neki posao koji ću raditi jer od nečega se mora živjeti a i Gospodin mi je dao puno sposobnosti koje sam morao iskoristiti. A znao sam da imam i Gospodinovu pomoć. Ali nije mi

to bilo najvažnije. Stalno mi je u glavi "bubnjalo": "TRAŽI KRALJEVSTVO BOŽJE A OSTALO ĆE TI SE NADODATI, JER GOSPODIN ZNA TVOJE POTREBE I PRIJE NEGO TI I POMISLIŠ NA NJIH." I ništa, ja se sa svojom nezaposlenošću uopće nisam zamarao. Znao sam da će nešto "naići". I dalje sam svaki dan išao na misu, čitao vjerske članke i knjige, molio se. Ali moja žena, koja je toliko toga pretrpjela mojim boravkom u zatvoru i odlaskom djece na studiranje, to tako nije mogla prihvatiti. Ona je stalno razmišljala o tome kako sada puno više trošimo nego zarađujemo, dvoje djece u Zagrebu na studiranju svaki mjesec trebaju skoro dvije njezine plaće, tu je i otplata jednog kredita a njezin muž sada najedanput govori o tome kako će njemu Gospodin već naći neki posao, da će novaca uvijek biti dovoljno i da se za njih ne trebamo brinuti. On, koji je cijeli radni vijek htio čim više zaraditi, imao svoju tvrtku, vozio mercedes, bio direktor, on sada najedanput govori o tome da se za materijalno ne trebamo brinuti nego trebamo tražiti Gospodina, "KRALJEVSTVO BOŽJE" tj. trebamo razmišljati kako u njega doći, kako zaslužiti vječni život poslije smrti. Ona to nije mogla shvatiti i prihvatiti, barem ne odmah. I pokušalo je zlo kroz nju djelovati na mene, usaditi u mene njezine strahove i sumnje u pogledu posla i nedostatka novaca.

Ali, ja se nisam dao. Kazao sam joj da mi neka ne prenosi svoje strahove i sumnje jer ih ja ne želim, neka ih zadrži za sebe ili neka ih kroz ispovijed izbaci iz sebe, jer ja sam potpuno siguran da Gospodin brine o meni i mojem poslu i da će se već nešto naći a da ja samo trebam nastaviti sa svojim rastom u vjeri i duhu, sa svojim molitvama za sebe, za svoju obitelj i rodbinu, za one potrebite za koje osjetim da za njih trebam moliti, za duše u čistilištu, za duše nerođene djece, da trebam svugdje pomagati drugima i dr.

I odmah mi se dogodilo jedno svjedočanstvo koje od onda stalno pričam drugima koji imaju takvih dilema kako bi se na mojem primjeru uvjerili da mi ljudi trebamo samo razmišljati o KRAL JEVSTVU
BOŽJEM
a Gospodin će se pobrinuti o ostalom.

Vodio sam 13 godina jedan ovršni postupak. Naime, tamo prije 15 godina posudio sam u neka bolje vremena jednu veću količinu njemačkih maraka jednoj ženi koja mi je dala, kao osiguranje, hipoteku na svoj poslovni prostor. Ali nisam bio prvi na redu nego je prva bila jedna banka. I tako, žena mi nije vraćala posuđeni novac pa sam pokrenuo ovršno postupak misleći da ću se brzo naplatiti jer je u ono vrijeme nekretnina dosta vrijedila, pa sam mislio neka se naplati i banka pa ću se nakon banke onda i ja. Ali. Sve zakompliciralo, postupak se odužio, nekretnina je počela vrijediti sve manje i manje. Na kraju mi je već izgledalo da od svega neću dobiti ništa. Kroz sve to vrijeme sam se bolje upoznao sa tom ženom koja mi je bila dužna. Bila je strašno borbena ali je život"polomio" njezinu obitelj. Bili su dobro stojeća obitelj te su u tvrtki koja je propala radili i oba sina i druga rodbina. Propali su totalno, muž joj se propio, oba sina su se rastali od svojih supruga, otišli su u inozemstvo "trbuhom za kruhom", ali se ona i dalje borila i nadala da će uspjeti u ovom postupku. Pa smo zajedno, ja kao pravnik sam joj pomogao jer smo imali zajednički interes, uspjeli maknuti banku s prvog mjesta na nekretnini jer je banka napravila neke krive upise u gruntovnici. Tako sam joj ostao samo ja. A taj novac mi je silno bio potreban jer sam tek izašao iz zatvora, bio sam bez primanja te mi je bila potrebna svaka kuna a kamoli taj ogromni novac. I našla je kupca za nekretninu s kojim je dogovorila veću cijenu nego je nekretnina bila procijenjena u ovršnom postupku, samo je isti htio da mu se preda čista nekretnina, bez moje hipoteke. S tom prodajom isplatila bi mene i još bi joj ostalo dosta novaca. S druge strane, ja sam htio nakon 15 godina svoj novac i nisam se htio brisati sa nekretnine dok ga na dobijem. A ta žena nije imala novaca da me isplati niti ga je mogla nabaviti. I tako smo se približavali prvoj dražbi. Ukoliko bi došlo do dražbe postojala je velika opasnost da će se budući kupac, s kojim je sve dogovorila, pojaviti na dražbi putem svojih odvjetnika i kupiti nekretninu po puno manjoj cijeni nego su se već dogovorili. Ja bih svakako dobio svoj novac, jedino bih morao još čekati nekih 6-9 mjeseci. Došlo je do jedne situacije gdje je ta žena ponovno mogla ostati bez svega, nakon 13 godina suđenja.

A ONDA JE GOSPODIN HTIO VIDJETI DA LI SAM JA SHVATIO ŠTO JE KRALJEVSTVO B OŽJE.
HTIO
JE

DA
JA
BUDEM
NJEGOVO
ORUĐE
ZA
POMOĆ
ONIMA
KOJIMA
JE
ON
ODLUČIO
POMOĆI
NA
SVOJU
SLAVU.

Jedno jutro se ja tako molim kada mi dođe u misli "IDI DO TE ŽENE I DA JOJ BRISOVNO OČI
TOVANJE
ZA
SVOJ
UPIS
U
GRUNTOVNICI TAKO
DA
TA
ŽENA
MOŽE
IMATI
ČISTU
NEKRETNINU,
DA
MOŽE
ZAVRŠITI
OVRŠNI
POSTUPAK
I
PRODATI
NEKRETNINU
SVOME
KUPCU
A
TI
ĆEŠ

DOBITI SVOJ
NOVAC
KADA
NJOJ
KUPAC
ISPLATI." Znači, nakon 13 godina suđenja i već otpisanih novaca ja sam došao do prve dražbe i trebao sam se samo malo strpjeti, sud bi prodao nekretninu i ja bih dobio svoj novac. Sada bih ja trebao to sve izbrisati i čekati da li će ta žena, koja mi je 15 godina bila dužna, prodati tu svoju nekretninu i isplatiti meni, dobrovoljno, novac koji mi je dugovala.

NISAM SE DVOUMIO NI ČASA. PA GOSPODIN MI JE REKAO ŠTO DA NAPRAVIM. Odmah sam nazvao tu ženu i rekao sam joj da bi se trebali sastati i da imam rješenje za problem. Ona je rekla da ima i ona neke prijedloge. Došli su ona i sin i ja sam rekao da sam im donio brisovno očitovanje, da neka izbrišu hipoteku u gruntovnici, da sam im donio prijedlog za obustavu ovršnog postupka pa neka to odnesu na sud i okončaju taj postupak pa onda mogu prodati tu nekretninu a kada ju prodaju da će mi onda isplatiti ono što je moje. I rekao sam im da mi je to rekao Gospodin, da sam ja tu samo posrednik a da ju je On,
PO
SVOJOJ
MILOSTI,
izabrao da joj pomogne. I da ja dalje ne brinem o svojim novcima, kada će imati novce neka me nazovu. Jasno da ljudi nisu mogli k sebi doći, svima su nam se malo zasuzile oči, ali meni je to sve tako bilo jasno.
MOJ
NOVAC
NIKADA
NIJE
BIO
SIGURNIJI
JER
SE
O
NJEMU
BRINUO
GOSPODIN.
JA
SAM
SAMO
TRAŽIO
KRALJEVSTVO
BOŽJE
A
OSTALO
SAM

PREPUSTIO
GOSPODINU.

Nakon skoro 2 mjeseca ta žena je uspjela sve riješiti i isplatila me u cijelosti.

I sada to svakome pričam za koga mislim da bi mu to moglo koristi. Jer se ne treba ničega bojati. Gospodin će nam dati i piti i jesti i obuću i odjeću i gdje ćemo spavati i sve drugo potrebno jer zna što nam je potrebno i prije nego mi tu potrebu imamo i osjetimo. Naše je samo da TRAŽIMO PUT DO KRALJEVSTVA BOŽJEG.

A što to znači zaključite sami iz ovog mojeg članka i mojeg svjedočanstva. Pronađite si sami odgovore i svoje pute u KRALJEVSTVO BOŽJE.

Ali pazite, ni jedan nije širok, popločan i uređen. Svi su uski, trnoviti i blatnjavi. Ali vas na kraju čeka KRALJEVSTVO BOŽJE I VJEČNI ŽIVOT S GOSPODINOM.

Jasno, to ne znači da mi trebamo samo sjediti i čekati. Dao nam je Gospodin puno darova pa ih moramo i koristi. Ali se ne moramo ništa brinuti. Budimo onakvi kakvi jesmo. Ne dajmo zlu da na nama koristi svoje najjače oružje, strah. I TRAŽIMO KRALJEVSTVO BOŽJE, kroz molitvu, odlaske na mise, ispovijedi, pomaganje drugima, životu u istini i ljubavi sa svima oko sebe, itd. Pronađite svoj način na temelju darova i sposobnosti koje vam je dao Gospodin. A onda će Vam On o vaš posljednji trenutak otvoriti vrata svojeg KRALJEVSTVA a njegovi anđeli će vam napraviti gozbu koju ste zaslužili na početku svojeg vječnog života.